

ORGAN ZW. RESTAURATORÓW — WŁAŚC. KAWIARŃ I HOTELI NA WOJEW. ŚLĄSKIE.

Adres Redakcji i Administracji: Katowice, Plac Wolności 8, tel. 302-10. — Konto P. K. O. 307-022.

ABONAMENT: roczny 6,— zł., półroczny 3,— zł., kwart. 1,50 zł. — Cena pojedynczego nr. zł. 0,50.

BROWAR KSIĄŻĘCY TYCHY

*dostarcza jedynie pierwszorzędne piwo,
dlatego pijcie wszędzie tylko*

Książęce piwo tyskie!

znak ochronny

znak ochronny

OBYWATELE

Pijcie jedynie znane piwa

z BROWARU

OBYWATELSKIEGO

w TYCHACH

**Browar Rybnicki
Hermann Müller**

P O L E C A:

Piwo jasne pełne
Piwo jasne dubeltowe
Piwo ciemne dubeltowe
Piwo słodowe.

PIWA TYSKIE

Okocimskie

dostarcza

Katowicki DEPOT PIWA

Sp. z ogr. odp. Katowice, ul. Św. Pawła 3.
Telefon 335-40.

Ogłoszenia przynoszą korzyść!

RESTAURATOR

ORGAN ZW. RESTAURATORÓW — WŁAŚĆ. KAWIARŃ I HOTELI NA WOJEW. ŚLĄSKIE.

CENY OGŁOSZEŃ: Cała strona 200 złotych. — Pół strony 100 zł. Jedna-czwarta strony 60 zł.
Jedna ósma strony 30 złotych. Drobne ogłoszenia od 5 do 15 złotych. — —

Redakcja i Administracja: Katowice, Plac Wolności 8. — Telefon 302-10. — Konto P. K. O. 307-022.

Nadzwyczajny Walny Zjazd Delegatów

Zgodnie z § 25 Statutu związkowego i w myśl zarządzenia Głównego Komisarza Wyborczego do Izby Handlowo-Przemysłowej w Katowicach z dnia 15. listopada b. r. za L: 214-34 zostaje zwołany

NADZWYCZAJNY WALNY ZJAZD DELEGATÓW

na dzień 27. listopada 1934 r. godzina 11-ta.

Zjazd odbędzie się w Katowicach na sali „Do Wypoczynku“.

Na wypadek braku statutowego quorum, odbędzie się Zjazd jako prawomocny w drugim terminie, w pół godziny później bez względu na ilość obecnych.

W Zjeździe wezmą udział delegaci poszczególnych Filii związkowych wybrani na podstawie § 26 Statutu oraz członkowie upoważnieni do uczestnictwa na zasadzie § 27 tegoż Statutu.

Wszyscy delegaci zostali zaopatrzeni w legitymacje zjazdowe, które winni wykazać się przed wejściem na salę obrad. Bez legitymacji wstęp na salę będzie bezwarunkowo wzbroniony.

Porządek dzienny Zjazdu:

1) Zagajenie.

2) Powołanie Prezydium Zjazdu.

3) Wybór jednego radcy do Izby Przemysłowo-Handlowej w myśl zarządzenia Pana Ministra Przemysłu i handlu (Monitor Polski Nr. 260 z dn. 12. 11. br.).

4) Zakończenie.

Wszelkich informacji udzielać będzie w sprawach zjazdowych Sekretariat Zarządu Głównego w dniu Zjazdu od godziny 10,30 na sali obrad. Tam też będą załatwiane ewentualne reklamacje w sprawach zjazdowych.

Ogólnopolski Zjazd Delegatów-Przedstawicieli Zawodu Gastronomiczno-Hotelowego

W dniach 13 i 14 listopada b. r. odbył się w Warszawie Ogólnopolski Zjazd Delegatów Centrali Stowarzyszeń Restauratorów, Hotelarzy i Pokrewnych Zawodów Rzeczplitej Polskiej, w lokalu Związku przy ul. Wspólnej nr. 10. W Zjeździe wzięli udział przedstawiciele wszystkich dzielnic i stowarzyszeń, będących członkami Centrali. Imieniem Związku Restauratorów ze Śląska wzięli udział w Zjeździe pp. Szefer, Stańczyk, Strużyna, Renc, Grabiec, Kozyra, Stopczyński i Wolny — oraz przedstawiciele Cechów Gospodnio-Szynkarskich ze Śl. Cieszyńskiego w osobach pp. Flanka i Kofina. Imieniem Centrali zagaił Zjazd wiceprezes p. Pawłowski, witając serdecznie wszystkich zebranych, poczem ustalono porządek obrad

i wybrano Prezydium Zjazdu w osobach: marszałka Zjazdu p. Lubelskiego z Krakowa, sekretarza p. Presera z Krakowa i kilku ławników, wśród których był również przedstawiciel Śląska w osobie p. Stańczyka.

W dalszym ciągu obrad wybrano delegacje na audjencje, zamówione w poszczególnych Ministerstwach. Audjencje te miały miejsce przedewszystkiem w Ministerstwie Skarbu i w Ministerstwie Komunikacji.

Sprawozdanie delegacji Ministerstwa Komunikacji zamieszczamy na innem miejscu.

Jeśli chodzi o sprawozdanie z audjencji w Ministerstwie Skarbu, to musimy je podzielić na dwie

części. Pierwsza z nich dotyczy krótkiego i niezrozumiałego dla nas przyjęcia delegacji u P. Wiceministra Wernera. Uważamy, że lepiej będzie jak przebieg tej audjencji pominiemy raczej milczeniem.

Natomiast całkiem inaczej przedstawiała się audjencia u Pana Dyrektora Lubowieckiego. Szereg postulatów wysuniętych przez delegatów zostało bardzo żywo skomentowanych tak z punktu widzenia interesów Skarbu Państwa, jak interesów naszego zawodu. Między innemi, dowiedzieliśmy się, że już zadecydowanem zostało wprowadzenie scalonego podatku od całego szeregu artykułów, między którymi znajduje się piwo, wódki gatunkowe, wina itp. Scalenie tych podatków zostanie wprowadzone definitywnie z dniem 1 stycznia 1935 roku.

W sprawach ulg przy wykupnie świadectw przemysłowych wysunęła delegacja propozycję, aby je stosowano wedle obrotu osiągniętego w r. 1933, przyczem wysokość tego obrotu miałyby być zrównana z ustaloną wysokością tegoż dla kupców. Jako druga koncepcja w tej sprawie wyłoniła się sprawa ilości pracowników, zatrudnionych w danem przedsiębiorstwie i ustalenia wedle tego kategorii świadectwa przemysłowego. Ze strony Związku zaproponowano dla III kategorii świadectwa do 10 pracowników, dla II kategorii do 40 pracowników i t. d.

W sprawach obniżenia dotychczas obowiązującej stawki podatkowej, wysunięto postulat szeroko umotywowany w kierunku zrównania nas pod tym względem z innemi gałęziami handlu. Kwestja ta jednak nie zajęła wiele czasu z uwagi na to, że z dniem 1. stycznia zostaną scalone najważniejsze artykuły w zawodzie gastronomiczno-hotelowym, — a co do niewielkiej reszty tych artykułów, któreby pozostawały do opodatkowania podatkiem obrotowym, oświadczył Pan Dyrektor Departamentu, że też są w trakcie rozważań odnośnie podciągnięcia ich pod ustawę scaleniową.

Pozatem interwenjowano w sprawach minimalnych zapasów wódki monopolowej, powołania przedstawicieli zawodu gastronomicznego do Komisji Odwoławczych, w sprawach szerokiego uprawiania bezprawnego procederu gastronomicznego w t. zw. prywatnych stołowniach — w sprawach urządzania zabaw i imprez rozrywkowych przez różne stowarzyszenia z pominięciem sal zakładów gastronomicznych i ze szkodą dla Skarbu Państwa, z powodu unikania przez organizatorów takich imprez świadczeń podatk.-skarb. — w sprawach ulgowych świadectw przem. wykupionych na rok 1934, (które są w toku załatwiania przez różne instancje Skarbowe) — w sprawach przyznania prawa opiniodawczego dla naszej organizacji przy nadawaniu koncesyj alkoholowych — w sprawach nowej ustawy antyalkoholowej oraz wpro-

wadzenia wysokoprocentowej wódki monopolowej do handlu i rozszerzenia ilości koncesyj monopolowych, w sprawach wolnego handlu piwem itp.

Wszystkie te kwestje zostały należycie uzasadnione i przedstawione z punktu widzenia interesów zawodu gospodnio-szynkarskiego i zostały przychylnie przyjęte.

W kwestji rozszerzenia systemu koncesyjnego ustalono na Zjeździe i zakomunikowano gdzie należy, że nową ustawę należy stosować w kierunku zatrzymania dotychczasowego stanu w Województwach zachodnich i małopolskich — natomiast w województwach centralnych i wschodnich należałoby zastosować szersze nadawanie koncesyj, jak to miało miejsce dotychczas. — Tezę tę uchwalono po dłuższej dyskusji na wniosek delegacji śląskiej. —

Cały tok audjencji u P. Dyrektora Lubownieckiego był bardzo rzeczowy i możemy przypuszczać też, że wynikiem tego będzie uzgodnienie szeregu kwestji dotychczas wątpliwej wartości dla nas — tak z korzyścią dla Skarbu Państwa jak i dla naszego zawodu.

W dalszym ciągu odbywały się audjencje w Ministerstwie Przemysłu i Handlu i w Ministerstwie Opieki Społecznej. Z tych audjencji odcnieśliśmy wrażenie, że jest wiele kwestyj, które w wykonaniu przez organa lokalne, stanowią wielką przeszkodę dla normalnego życia gospodarczego, a które są zupełnie niezbrane władzom centralnym. W tym też kierunku apelowali przedstawiciele obu Ministerstw do naszych delegatów, aby wszelkie anomalje podawać do wiadomości Władzom Centralnym, a znajdą one napewno należyty oddźwięk.

Jeśli chodzi o audjencję w Min. Przem. i Handlu, to tam przedewszystkiem poruszona została sprawa przymusu organizacyjnego w myśl nowej ustawy przemysłowej. Pan Wiceminister, u którego w tej sprawie interwenjowano, przyjął poruszoną kwestję bardzo przychylnie i przyrzekł poparcie, widząc w takim załatwieniu nie tylko korzyści dla samej organizacji, ale też i ułatwienie w pracy dla władz administracyjnych.

We wszystkich audjencjach wzięli udział również i delegaci ślascy z p. Stańczykiem na czele, wysuwając swoje postulaty. —

W punkcie drugim porządku dziennego odczytany został przez sekretarza protokół z ostatniego Zjazdu Delegatów. Przyjęty on został z małą poprawką ze strony delegacji śląskiej.

W wykonaniu dalszego punktu porządku dziennego wygłosił sprawozdanie z działalności Zarządu Centrali, Pan Prezes Wróblewski, poczem w połączeniu z następnym punktem porządku dziennego podał do wiadomości najważniejsze punkta nowej ustawy antyalkoholowej, apelując do ze-

branych, aby się wypowiedzieli szeroko w dyskusji nad tą kwestją.

Dyskusja istotnie była bardzo ożywiona, przyczem stwierdzono, że Centrala nie mogła należycie pracować, nie mając ku temu środków materialnych. Po dyskusji i sprawozdaniu Komisji Rewizyjnej udzielono jednogłośnie absolutorjum ustępującemu Zarządowi.

W punkcie 6 porządku dziennego wygłosił p. Józwiak z Poznania dłuższy referat na temat przymusu organizacyjnego. Referat ten wywołał również ożywioną dyskusję, której ostatecznym wynikiem było potwierdzenie uchwały z ostatniego zjazdu za wprowadzeniem przymusu organizacyjnego do zawodu gastronomiczno-hotelowego.

Pod punktem 7 zamiast referatów delegatów Zjazdu, wygłoszone zostały sprawozdania poszczególnych okręgów. Ze sprawozdań wynika, że przy dobrej chęci, zawód gastronomiczno-hotelowy może mieć organizację bodajże najsilniejszą, albo jedną z najsilniejszych na terenie Rzeczplitej.

Z okręgu krakowskiego złożył sprawozdanie p. Prezes Lubelski, przedstawiając obecny stan dość optymistycznie. Poza kilku rejonami, cały okręg krakowski został już zorganizowany dzięki osobistej intensywnej pracy prezesa okręgu p. Lubelskiego i sekretarza okręgu krakowskiego p. Presera. W swojej pracy napotkał Związek na wiele trudności tak ze strony władz administracji ogólnej, jak nawet i niektórych osób z zawodu gastronomicznego. Dotychczasowe wyniki świadczą jednak raczej dodatnio za tem, że zostaną one w dalszym ciągu polepszone, przy niewielkim wysiłku ze strony Związku.

Imieniem okręgu wileńskiego złożył sprawozdanie p. Kowalski, z którego wynika, że właściwie praca tamtejsza ogranicza się do samego miasta Wilna. Okręg jako taki ze względów terenowych, dotychczas nie jest zorganizowany.

Z okręgu śląskiego złożył sprawozdanie p. Stopczyński, przedstawiając w dłuższym wywodzie stan organizacji, tak pod względem ilości członków, jak i wartości organizacyjnej, podnosząc przytem, że okręg utrzymuje własne biuro, wydaje regularnie własny organ zawodowy we formie miesięcznika, oraz w dalszym ciągu przeprowadza organizację dotychczas niezrzeszonych względnie zbałamuconych przedstawicieli naszego zawodu. Jako najbliższe zadanie swoje przedstawił mówca w imieniu Związku, ideę złączenia organizacyjnego, dotychczas istniejących Cechów Gospodnioszynkarskich na Śląsku Cieszyńskim. Myśl tę podzielili również przedstawiciele Śląska Cieszyńskiego w osobach p. Flanka z Bielska i p. Kofina, którzy w zasadzie zgodni są w sprawie przyłączenia się do okręgu śląskiego, po ustaleniu kwestji ostatecznego zorganizowania wszystkich restaura-

torów i hotelarzy pod jednym sztandarem związkowym na Górnym Śląsku.

Imieniem okręgu pomorskiego złożył sprawozdanie p. Penkala. Imieniem okręgu poznańskiego złożył dłuższe sprawozdanie p. Józwiak. Organizacja w poznańskim przedstawia się podobnie jak i pomorskiem dość silnie. Zastosowano tam system objazdowy zapomocą własnego samochodu, osiągając przytem bardzo dobre wyniki. Jedynie strona materialna Związku na terenie województwa poznańskiego, nie stanęła na wysokości zadania, z powodu niezupełnie dobrych posunięć niektórych osób na terenie organizacji. Ten niekorzystny stan został jednakowoż usunięty i można mieć obecnie nadzieję, że pod względem materialnym będzie się przedstawiała organizacja niegorzej i pod innemi względami.

Imieniem okręgu lwowskiego przemawiał p. Borowski, stwierdzając, że jedynie Lwów jest należycie zorganizowany. Prace około reorganizacji w województwach: lwowskiem, stanisławowskiem i tarnopolskiem są w toku.

Imieniem okręgu warszawskiego złożył sprawozdanie p. Wróblewski przedstawiając szczegółowo stan organizacyjny w samej Warszawie i na prowincji. Stwierdził przytem, że prowincja za wyjątkiem kilku ośrodków — jest niezmiernie trudną do zorganizowania z powodów terenowych.

Wszyscy mówcy podkreślali zgodnie konieczność należytego zreorganizowania całego Związku i ustalenia silnej władzy związkowej w siedzibie władz centralnych. Na specjalną uwagę w tych sprawach zasługują wnioski p. Szefera, prezesa śląskiej organizacji i p. Stopczyńskiego. Ustalono — że nowy Zarząd Centrali ma się zająć wysunięciem projektu statutu, na podstawie którego zawód gastronomiczno - hotelowy zostanie zreorganizowany jednolicie na terenie całej Rzeczplitej.

(Wniosek delegacji śląskiej).

Wszyscy wyrazili też pogląd, że wielką pomocą dla organizacji będzie wprowadzenie przymusu organizacyjnego w myśl ustawy przemysłowej.

Opinia wszystkich delegatów streszcza się w konieczności stworzenia silnej organizacji, wykorzystania wszelkich możliwości w kierunku uzyskania przedstawicielstwa w każdej dziedzinie pracy administracyjnej i społecznej oraz wyrobienia należytego znaczenia zawodowi gospodnioszynkarskiemu, tak wśród społeczeństwa jak władz administracyjnych.

W dalszym ciągu obrad wybrano Komisję Matkę, do której z ramienia śląskiej delegacji wszedł p. Stopczyński.

Na wniosek tej Komisji wybrano jednogłośnie nowy Zarząd Centrali w osobach: prezes p. Wróblewski, wiceprezes p. Pawłowski, sekretarz p.

Stańczak, skarbnik p. Zakrzewski, członkowie Zarządu pp.: Penkala, Józwiak, Lubelski, Szefer, Borowski, Stańczyk, Flank i Hirschfeld.

Jako naczelne zadanie postawił Zjazd nowemu Zarządowi sprawę jaknajrychlejszej reorganizacji Związku. W tym kierunku mają się wypowiedzieć jeszcze w drodze korespondencji i projektów poszczególne okręgi.

Pod koniec zreasumował Marszałek Zjazdu p. Lubelski cały przebieg dwudniowych obrad podnosząc ich bardzo wysoką wartość i znaczenie na przyszłość — poczem podziękował wszystkim którzy współpracowali przy pracach zjazdowych, a przede wszystkim prezesowi p. Wróblewskiemu.

Imieniem zebranych przemówił p. Wróblewski dziękując Marszałkowi za bardzo sprawne i sprężyste poprowadzenie obrad.

Nadmienić należy, że na początku Zjazdu uchwalono imieniem wszystkich, przesłać wyrazy współczucia rodzinie zmarłego Kolegi śp. Maksymowicza i Związkowi Lwowskiemu z powodu zgonu tak bardzo zasłużonego pracownika na polu organizacji naszego zawodu. P. Marszałek Lu-

belski wyraził pogląd, że w przyszłości może będziemy w stanie postawić jakiś trwały pomnik temu niezmordowanemu pracownikowi, we formie jakiegoś stypendjum jego imienia lub coś w tym rodzaju.

Przebieg całego Zjazdu wykazał, że wśród wszystkich przedstawicieli Okręgów nurtuje troska o byt i walka o utrzymanie dotychczas uzyskanych praw w każdej dziedzinie oraz ich roszczenie.

Wyrazem tej troski były bardzo poważne przemówienia ze strony bodajże wszystkich delegatów, obecnych na Zjeździe. Możemy też mieć nadzieję, że przyszłość dla naszego zawodu będzie inną z tą chwilą, gdy będziemy mieli należytych reprezentantów i obrońców — a takich dostaniemy tylko wtedy, jeśli organizacyjnie staniemy na wysokości zadania. Przez uchwały ostatniego Zjazdu cała sprawa organizacji została posunięta o olbrzymi krok naprzód, w należytych kierunku. —

Na marginesie „alarmów” strajkowych wśród pracowników gastronomicznych

W ostatnim czasie przyniosła cała prasa śląska wiadomość o zatargu zarobkowym pomiędzy pracownikami gastronomicznymi, a pracodawcami na Górnym Śląsku, wywołanym rzekomo przez nieustępliwe stanowisko i jednostronne wypowiedzenie umowy taryfowej. Incydent ten został przedstawiony w ten sposób, jakoby przemysł gastronomiczny nie chciał przyznać swoim pracownikom najskromniejszych wysuwanych przez nich postulatów, na skutek czego pracownicy zostają postawieni wobec alternatywy walki o swoje prawa nawet w drodze strajku.

Specjalnie tendencyjnie przedstawiła to „Kattowitzer Ztg.”.

Ponieważ wszystkie te wiadomości są wręcz nieprawdziwe i lansowane tendencyjnie chyba na użytek czynników postronnych, a nawet wrogich na terenie Woj. Śląskiego, stwierdzamy, że w danej chwili nie istnieje żaden zatarg o podobnym charakterze, pomiędzy pracodawcami a pracownikami, w przemyśle gastronomicznym. Tak samo stwierdzamy, że wzajemna umowa taryfowa, zawarta na wspólnej konferencji w dniu 10. lipca br. jest obowiązującą do końca bież. roku. W międzyczasie są prowadzone prace około ustalenia ewentualnej umowy zbiorowej na dalszy okres czasu, poczem ma nastąpić uzgodnienie jej pomiędzy obiema stronami na wspólnej konferencji. W tej chwili prace te są już na ukończeniu. —

Powyższy stan rzeczy jest dokładnie znany inspirowaniom wieści strajkowych — i jeżeli pomimo to przykładają oni ręki do ich szerzenia, to należy sądzić, że mają swoje ukryte cele, niezupełnie może pokrywające się z dobrem ogółu pracowników gastronomicznych.

Pracodawców nie nastraszą oni w żaden sposób, a sprawie ewentualnej ugody wzajemnej mogą tylko zaszkodzić.

Wysiłki należałoby raczej skierować w kierunku przyjścia z pomocą bezrobotnym pracownikom, jak roboty destrukcyjnej wśród ogółu pracowników.

Z przykrością pozatem musimy zauważyć, że Zw. odpowiedział odpowiednim wyjaśnieniem wysłanem do prasy śląskiej na te tendencyjne i nieprawdziwe wieści. Niestety nie zamieszczono tego, jakkolwiek było one utrzymane w ściśle rzeczowym tonie. —

Narazie pozostajemy tylko przy stwierdzeniu tego faktu. —

PIJCIE KSIĄŻĘCE

TYSKIE PIWA

Nowela do ustawy antyalkoholowej

Dziennik Ustaw Nr. 96 przynosi szereg zasadniczych zmian w dotychczasowych przepisach dotyczących sprzedaży napojów alkoholowych. Najważniejsze z nich, to podniesienie mocy alkoholu dopuszczalnego w handlu do 55° — rozszerzenie systemu koncesyjnego — wolna sprzedaż piwa,

wymagająca tylko zarejestrowania — przyznanie koncesyj alkoholowych wszystkim dzierżawcom bufetów kolejowych i wiele innych.

Szczegółowe streszczenie tekstu ustawy i jej omówienie, przyniesiemy w następnym numerze „Restauratora“.

Scalenie podatku obrotowego

Jak już to podajemy na innym miejscu, z dn. 1 stycznia 1935 r. będzie obowiązywać od pewnych artykułów dalszych, **obrotowy podatek we formie scalonej**. Do artykułów tych należy piwo, wino, wódki gatunkowe, ocet, drożdże itp.

Wedle projektu dotyczącego tej sprawy mają być te artykuły opodatkowane w następującej skali:

wina gronowe we wysokości 5 proc. — wino owocowe we wys. 4 i pół proc. wina musujące we wysokości 5 proc., piwo 4 i pół proc., wódki gatunkowe 5 proc., ocet spirytusowy i winny 4 proc., kwas octowy 5 proc. i drożdże 5 proc.

Ponieważ te normy byłyby zbyt ciasne w stosunku do dzisiejszych świadczeń z tytułu podatku obrotowego od tych artykułów, zwróciły się zainteresowane zrzeszenia gospodarcze do mianodajnych władz o zmniejszenie skali do wysoko-

ści od 2—3,25 % podatku. Takie załatwienie uważają sfery zainteresowane za możliwe do przyjęcia i jedynie celowe przy wprowadzeniu tej formy podatku. Do tego projektu i my przychylamy się całkowicie.

Dla płatników podatkowych w naszym zawodzie oznacza uregulowanie tej kwestji zlikwidowanie wielu kłopotów podatkowych związanych z ustalaniem obrotów we własnym przedsiębiorstwie i dowolnymi wymiarami ze strony organów skarbowych. Dla Skarbu Państwa przyniesie ta forma podatku znacznie więcej, bo zlikwidowanie t. zw. handlu anonimowego temi artykułami, — który w ostatnich czasach uchylał się prawie zupełnie od świadczeń skarbowych.

Propozycję zrzeszeń gospodarczych poparły Izby Handlowe przez Związek Izb w Warszawie, i nie wątpimy, że po linii tych propozycji pójdzie oczekiwane rozporządzenie dotyczące tej sprawy.

SPRAWY SKARB.-PODATKOWE

ORDYNACJA PODATKOWA

Rozdział III.

Świadkowie i biegli.

Art. 69. W sprawach podatkowych każda osoba, wezwana przez władze skarbowe, obowiązana jest udzielać wyjaśnień, zeznawać jako świadek lub biegły, przedstawiać do przejrzenia księgi, zapiski, notatki i inne dokumenty o charakterze handlowym, będące w jej posiadaniu, oraz zezwalać na sporządzanie z nich wyciągów i odpisów.

Art. 70. § 1. Świadek i biegły może odmówić zeznania, jeżeli w stosunku do płatnika, co do którego władza skarbową żąda informacji lub zeznania, pozostaje w stosunku:

- 1) małżeństwa,
- 2) pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, a w linii bocznej do drugiego stopnia,
- 3) przysposobienia.

Od powyższego obowiązku mogą uchylić się także osoby:

- 1) które przez swe zeznanie lub informacje mogą spowodować wszczęcie przeciw sobie lub osobom wymienionym w ustępie 1, postępowania karno-sądowego, karno-skarbowego lub karno-administracyjnego,
- 2) duchowni prawnie uznanych wyznań, odnośnie do tego, co im powierzono pod tajemnicą duchowną
- 3) lekarze i personel u tychże zawodowo zatrudniony, co do szczegółów, które doszły do ich wiadomości w związku z wykonywaniem zawodu lekarskiego,
- 4) adwokaci i obrońcy sądowi co do danych i okoliczności, powierzonych im z powodu wykonywania zawodu.

§ 2. Minister Skarbu może w drodze rozporządzeń zwolnić od obowiązku składania zeznań inne osoby, poza wymienionymi w § 1

Art. 71. Przed przesłuchaniem świadka i bie-

głego władza powinna uprzedzić go o grożącej mu odpowiedzialności za fałszywe zeznanie.

Art. 72. § 1. Świadkowie i biegli, wzywani w sprawach podatkowych, mają prawo do wynagrodzenia według norm, ustalonych przez Ministra Skarbu w drodze rozporządzeń.

§ 2. Żądania świadków i biegłych o przyznanie wynagrodzenia powinny być zgłoszone na piśmie pod rygorem utraty roszczenia.

§ 3. Płatnik obowiązany jest pokryć koszty świadków i biegłych, którzy mają być przesłuchani na jego wniosek, i odpowiednią kwotę wpłacić mu przez władzę skarbową w terminie, w przeciwnym razie należy odstąpić od przeprowadzenia dowodu.

Art. 73. § 1. Władze skarbowe mają prawo żądać przesłuchania pod przysięgą świadków i biegłych na określone okoliczności faktyczne, lub na określone pytania, służące do wyświetlenia stanu sprawy. To samo prawo służy płatnikowi. Przesłuchanie przeprowadza na wniosek właściwej władzy skarbowej sąd grodzki, w którego okręgu mieszka osoba, mająca być przesłuchana pod przysięgą. Płatnika należy zawiadomić o terminie przesłuchania pod przysięgą świadków w jego sprawie w sądzie. Płatnikowi, względnie jego pełnomocnikowi, wolno stawiać pytania świadkom i biegłym w przedmiocie przesłuchania.

§ 2. Osoby, które mają prawo odmówić udzielania zeznań, i wyjaśnień (art. 70), mają również prawo uchylić się od złożenia przysięgi.

DZIAŁ II.

POSTĘPOWANIE WYMIAROWE.

Rozdział I.

Obowiązki i uprawnienia władz i płatników w toku postępowania wymiarowego.

Oddział I.

Zeznania.

Art. 74. § 1. Płatnicy mają obowiązek składania deklaracji przy nabywaniu świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

§ 3. Wszystkim płatnikom, nie objętym § 2, słownego od obrotu i dochodowego obowiązane są składać te kategorie płatników, które określa Minister Skarbu w drodze rozporządzeń.

§ 3. Wszystkim płatnikom, nie objętym § 2, przysługuje prawo składania zeznań do wymiaru podatku przemysłowego od obrotu i podatku dochodowego. Do zeznań tych będą miały zastosowanie wszystkie przepisy niniejszej ustawy, odnoszące się do zeznań, objętych § 2.

Art. 75. Do składania zeznań dla wymiaru podatku przemysłowego (od obrotu) i podatku dochodowego wyznacza się następujące terminy:

- a) dla osób fizycznych i spadków wakujących 1 marca każdego roku,

- b) dla osób prawnych — 1 czerwca każdego roku.

Oddział II.

Opracowanie materiału wymiarowego.

Art. 76. § 1. Zeznania płatników powinny być przez władze wymiarowe zbadane i porównane z posiadanymi materiałami.

§ 2. Władze wymiarowe mają obowiązek oparcia wymiaru na materiale faktycznym. Władze, do których należy wymiar podatku, mają prawo:

- a) przesłuchiwać świadków i biegłych,
- b) wzywać płatnika celem przesłuchania, lub inne osoby celem otrzymania wyjaśnień,
- c) wzywać płatnika do wykazania jego przychodów, rozchodów, majątku, dochodu i obrotu, wogóle do udzielania wszelkich wyjaśnień i dowodów,
- d) przeprowadzić oględziny lokalne i lustracje przedsiębiorstw,
- e) badać księgi handlowe, gospodarcze, zapiski i inne dokumenty płatnika lub innych osób

§ 3. Biegłych powołuje się z list, przedstawionych władzom skarbowym przez instytucje samorządu gospodarczego i zawodowego.

§ 4. Zeznania, opinie, wyjaśnienia świadków, biegłych, płatników lub innych osób powinny być sporządzane protokółarnie lub składane na piśmie i dołączone do właściwych akt wymiarowych. Również wyniki badań ksiąg handlowych, gospodarczych, zapisków i t. p., jak i wyniki oględzin lokalnych powinny być ujęte protokółarnie i dołączane do właściwych akt.

§ 5. Na podstawie tak zebranego materiału faktycznego władza wymiarowa ustala podstawy wymiaru podatku zarówno dla płatników, którzy złożyli zeznania, jak i dla płatników, którzy zeznań nie złożyli.

Oddział III.

Ocena zeznań, składanych przez płatników.

Art. 77. § 1. W razie wątpliwości co do dokładności lub prawdziwości zeznania, opartego na księgach, lub w razie niewykazania w zeznaniach wszystkich źródeł podlegających opodatkowaniu, władza wymiarowa obowiązana jest wezwać płatnika do uzupełnienia, wyjaśnienia lub sprostowania zeznania, wyznaczając odpowiedni termin oraz wskazując konkretne okoliczności, dla których podaje się w wątpliwość zeznanie.

§ 2. Obowiązek władzy wymiarowej do wezwania o usunięcie wątpliwości dotyczy tych przypadków, gdy płatnicy prowadzą księgi handlowe lub gospodarcze i złożyli w terminie zeznanie, a wątpliwość obejmuje okoliczności istotne dla wymiaru lub gdy wymiar dotyczyć będzie nowego, nie objętego zeznaniem źródła, podlegającego opodatkowaniu.

Art. 78. § 1. Wyjaśnienia płatnika, złożone w odpowiedzi na przedstawione mu wątpliwości, oraz zaofiarowane przezeń dowody powinny być zbadane i należycie ocenione.

§ 2. Przeprowadzenie zaofiarowanego przez płatnika dowodu może być zaniechane, gdy objęte tym dowodem fakty władza uznaje za prawdziwe lub gdy środek dowodowy oczywiście nie nadaje się do stwierdzenia spornej okoliczności.

Art. 79. § 1. Jeżeli płatnik, prowadzący księgi handlowe lub gospodarcze, nie złożył zeznania lub wyjaśnienia w przepisany terminie, władza może z urzędu ustalić dane faktyczne do wymiaru na podstawie materiału, jakim rozporządza.

§ 2. Postanowienie poprzedniego paragrafu ma odpowiednie zastosowanie do tych płatników, którzy nie złożyli w przepisany terminie odpowiedzi na wezwanie o wyjaśnienie lub uzupełnienie zeznania, w którym nie wykazali wszystkich źródeł, podlegających opodatkowaniu.

Oddział IV.

Wezwania.

Art. 80. § 1. Władza skarbową ma prawo wzywać osoby do złożenia potrzebnych wyjaśnień bądź osobiście w urzędzie, bądź pisemnie lub do udziału w czynnościach władzy.

§ 2. Wezwanie powinno być opatrzone podpisem urzędnika władzy wzywającej.

§ 3. W wezwaniu należy wskazać:

- a) imię, nazwisko i adres wezwanego,
- b) w jakiej sprawie i w jakim charakterze go się wzywa,
- c) adres i nazwę władzy wzywającej,
- d) czy wezwany ma się stawić osobiście, czy może złożyć wyjaśnienie na piśmie, czy też może zamiast siebie przysłać pełnomocnika,
- e) wyznaczyć odpowiedni termin, w ciągu którego powyższe żądanie władzy ma być spełnione, albo też wskazać ściśle dzień, godzinę i miejsce stawiennictwa wezwanego lub pełnomocnika,
- f) podać skutki prawne niezastosowania się do wezwania.

Oddział V.

Ogłędziny lokalne i lustracje przedsiębiorstw.

Art. 81. § 1. Władze skarbowe, zaopatrzone w specjalne pełnomocnictwa, mają prawo dokonywania ogłędzin lokalnych i wszelkich budynków,

lokal, gruntów, przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, pomieszczeń handlowych, przemysłowych, rzemieślniczych i t. p.

§ 2. Ogłędzin mieszkań prywatnych można dokonać tylko za zgodą właściciela mieszkania.

§ 3. Ogłędzin przedsiębiorstw, znajdujących się w obrębie stacji kolejowych, portów państwowych lub zabudowań wojskowych, dokonać można jedynie za zezwoleniem właściwej władzy kolejowej, portowej lub wojskowej.

Art. 82. § 1. Po upływie terminu, wyznaczonego do nabywania świadectw przemysłowych, władze skarbowe sprawdzają, czy wszystkie przedsiębiorstwa posiadają właściwe świadectwa przemysłowe.

§ 2. Nadto w ciągu całego roku władze skarbowe dokonywają lustracji przedsiębiorstw celem zebrania danych, niezbędnych do ustalenia podstaw wymiaru.

§ 3. Płatnicy są obowiązani okazywać organom lustrującym księgi handlowe, tudzież wszelkie inne zapiski, posiadające znaczenie dla wymiaru podatków.

§ 4. Policja państwowa jest obowiązana do udzielania dokonywającym lustracji urzędnikom skarbowym niezbędnej asysty.

Art. 83. W razie powzięcia wiadomości o potajemnem prowadzeniu handlu lub przemysłu w lokalach, nie posiadających charakteru zakładów handlowych i przemysłowych lub gospodarczych, albo o przechowywaniu w tych lokalach ksiąg handlowych lub innych dowodów, mogących mieć wpływ na wymiar podatków, dokonywającym lustracji urzędnikom służy prawo do ogłędzin i zbadania tych lokalów w trybie, przepisany ustawą z dnia 14 grudnia 1923 roku o uprawnieniach organów wykonawczych władz skarbowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 5, poz. 37).

Art. 84. § 1. Ogłędziny lokalne i lustracje należy zasadniczo przeprowadzać w dni powszednie podczas godzin pracy, przyczem o ile możliwości w sposób, nie tamujący ruchu przedsiębiorstwa.

§ 2. Ogłędzin i lustracji należy dokonywać w obecności płatnika, osoby jego zastępującej lub przez niego zatrudnionej, a w razie nieobecności tych osób — przybranego świadka.

Art. 85. Do przeprowadzenia ogłędzin może władza z urzędu lub na wniosek płatnika powołać biegłych

(Ciąg dalszy nastąpi).

Zmiana w systemie podatkowym

Ministerstwo Skarbu wydało zarządzenie do wszystkich urzędów podatkowych, ażeby przy wymiarze podatków nie kierowały się t. zw. kon-

tyngentami podatkowymi, naznaczonymi przez Ministerstwo. Jak wiadomo, dotychczas naznaczało Ministerstwo urzędowi podatkowemu kontyngenty,

które one miały dostarczać. Obecnie przy wymiarze podatków ma być całkowicie usunięty system kontyngentowy i ma być zastosowany ściśle indywidualny i obiektywny wymiar podatków.

Takiemu rozporządzeniu winien każdy płatnik

tylko przyklasnąć. Jeżeli kontyngentowanie podatków zniknie, to pozbedziemy się nareszcie jednej z anomalij w naszym systemie podatkowym, która powoduje gross wszystkich niesprawiedliwych wymiarów podatkowych.

Wykup świadectw przemysłowych

Jak się dowiadujemy, Ministerstwo Skarbu rozesłało do Izb Skarbowych okólnik, określający, że wykupywanie świadectw przemysłowych ma się odbywać w ciągu listopada i grudnia b. r. Opłaty za świadectwa przemysłowe lub karty rejestracyjne winny być wpłacane w pełnej sumie za cały rok podatkowy w terminie do 31 grudnia bieżącego roku.

W tych sprawach zostaną ogłoszone publicz-

nie szczegółowe zarządzenia Władz Skarbowych.

Wynika też z tego, że starania różnych organizacyj o rozłożenie tej płatności choćby tylko na dwie raty nie odniosły skutku. —

Na podstawie miarodajnych informacji możemy też zapodać, że w sprawach ulg, stosowanych przy wykupie świadectw przemysłowych na rok 1935, zostanie wydane w najbliższym czasie specjalne rozporządzenie p. Ministra Skarbu.

Ryczałt podatkowy dla drobnych przedsiębiorstw będzie przedłużony na rok 1935

Zastosowana będzie 30 proc. niżka koniunkturalna

Z uwagi na to, iż obecnie obowiązujący system zryczałtowania podatku od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw, oparty na przeciętnych obrotach, osiągniętych w latach 1930 i 1931, nie może być, ze względu na nieelastyczną podstawę wymiaru, przez dłuższy czas utrzymany, w łonie Związku Izb Handlowych podjęte były badania, mające na celu znalezienie takiej metody uproszczonego wymiaru, która mogłaby mieć trwałe zastosowanie w przyszłości.

Wychodząc z tego założenia, iż rok 1935 należy traktować w dalszym ciągu jako okres przejściowy przed wprowadzeniem w życie nowego systemu uproszczonego wymiaru podatku przemysłowego, Związek Izb Handlowych zwrócił się do Ministerstwa Skarbu o przedłużenie jeszcze na rok 1935 obowiązującego w roku bieżącym systemu zryczałtowania z następującymi zmianami:

1) przeciętny obrót, osiągnięty przez drobne przedsiębiorstwa za lata podatkowe 1930 i 1931, a przyjęty za podstawę wymiaru ryczałtu w r. 1934, winien być, przy zaszeregowaniu do poszczególnych grup ryczałtu, obniżony o 30 proc.;

2) zaszeregowanie do poszczególnych grup ryczałtu winno się odbywać według taryfy, przewidzianej w rozporządzeniu ministra skarbu z 4. lutego 1932 r.;

3) przedsiębiorstwa nowopowstałe, należące do rodzajów przedsiębiorstw wyliczonych w rozporządzeniu ministra skarbu z 30. stycznia 1934 r. winny podlegać zryczałtowanemu podatkowi obrotowemu, o ile posiadają prawomocne wymiary podatku przemysłowego za lata 1932 i 1933, przy czem zaszeregowanie do odpowiednich grup

przewidzianych w wymienionej powyżej taryfie, winno następować na podstawie przeciętnego obrotu z tych lat, nie przekraczającego kwoty 45 tysięcy złotych;

4) podatek przemysłowy w formie ryczałtu winny opłacać zakłady gastronomiczne, wymienione w załączniku do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, przy zastosowaniu stawki podatkowej w wysokości 1%;

5) przedsiębiorstwa, których obroty za rok 1933 i 1934 są większe lub mniejsze o 50 proc. od przeciętnych obrotów tych przedsiębiorstw w stosunku rocznym, ustalonych za lata 1930 i 1931 (po zastosowaniu 30 proc. niżki koniunkturalnej), winny być wyłączone z pośród przedsiębiorstw, podlegających zryczałtowanemu podatkowi przemysłowemu od obrotu.

6. Wszystkie wyżej wymienione przedsiębiorstwa o ile prowadzi handel towarami, podlegającymi scalonemu podatkowi przemysłowemu, oraz o ile ich przeciętny obrót temi towarami nie przekraczał, w stosunku rocznym, za lata podatkowe, będące podstawą wymiaru ryczałtu, 50 proc. ogólnego obrotu, winny korzystać z 20 proc. niżki podatku.

Związek Izb zaznaczył, iż prośba o zastosowanie 30 proc. niżki koniunkturalnej do przeciętnego obrotu za lata 1930 i 1931 ma na celu dostosowanie wymiaru ryczałtu do znacznego spadku obrotów, jaki w międzyczasie nastąpił, i jest wynikiem szczegółowego badania ruchu cen w Polsce przy przyjęciu za podstawę przeciętnych cen z miesiąca sierpnia 1930 i 1931 r. w porównaniu z cenami zanotowanymi w sierpniu 1934 r.

Jak słyhać, dezyderaty Izb Handlowych będą uwzględnione przez ministerstwo skarbu.

Kalendarz podatkowy na listopad

W miesiącu listopadzie płatne są następujące podatki:

1. do 15. listopada — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1934, w wysokości podatku, przypadającego od obrotu osiągniętego w miesiącu październiku b. r. przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorii i przemysłowe I — V kategorii, prowadzące prawidłowe księgi handlowe oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze;

2. do 15 listopada — zaliczka kwartalna na podatek przemysłowy od obrotu, za III kwartał 1934 r., przypadająca od pozostałych płatników podatku przemysłowego, nie wymienionych w ustępie 1) i nie opłacających zryczałtowanego podatku przemysłowego;

3. do 30 listopada — państwowy podatek od nieruchomości za III kwartał b. r. oraz państwowy podatek od lokali, tudzież od placów budowlanych za IV kwartał b. r.;

4. do 15 listopada — II rata państwowego podatku gruntowego za rok 1934;

5. do 15 listopada — nadzwyczajna danina majątkowa od płatników I grupy kontyngentowej

(rolnictwo), w wysokości różnicy między ostateczną kwotą daniny na rok 1934 a zaliczkami wpłaconymi do 30 kwietnia b. r.;

6. do 15 listopada — zaliczka miesięczna na poczet nadzwyczajnego podatku od dochodu, osiągniętego przez notariuszy (rejentów), pisarzy hipotecznych i komorników w miesiącu październiku bieżącego roku;

7. do 5 listopada — podatek od energii elektrycznej, pobrany przez sprzedawcę energii elektrycznej w czasie od 16 do 31. października b. r.; do 20 listopada — tenże podatek, pobrany przez sprzedawcę energii elektrycznej w ciągu pierwszych 15-tu dni listopada;

8. podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę — w terminie 7 dni po dokonaniu potrącenia podatku.

Nadto płatne są zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w listopadzie, tudzież podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności również w tym miesiącu.

Terminy płatności podatków

na podstawie nowej ordynacji podatkowej.

Ogłoszone świeżo przepisy wykonawcze o Ordynacji Podatkowej, zawarte w rozporządzeniu Ministra Skarbu z 19 września 1934 r., poz. 821 Dz. U. ustalają w § 82 następujące terminy płatności różnych rodzajów podatków:

Podatek gruntowy.

I. rata — do dnia 30. kwietnia,

II. rata — do 30 listopada.

Podatek od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich.

I. rata — do dnia 30. kwietnia,

II. rata — do dnia 31 lipca,

III. rata — do dnia 31 października,

IV. rata — do dnia 31 stycznia nast. roku.

Podatek od lokali.

I. rata — do dnia 30. kwietnia,

II. rata — do dnia 31 lipca,

III. rata — do dnia 31 października,

IV. rata — do dnia 31 stycznia nast. roku.

Podatek od placów budowlanych.

I. rata — do dnia 30. kwietnia,

II. rata — do dnia 31 lipca,

III. rata — do dnia 31 października,

IV. rata — do dnia 31 stycznia nast. roku.

Podatek przemysłowy od obrotu.

a) Podatek ten ma być zapłacony do dnia 31 maja.

Zaliczki kwartalne na poczet podatku przemysłowego od obrotu mają być zapłacone:

za I. kwartał — do dnia 15 czerwca,

za II. kwartał — do dnia 15 sierpnia,

za III. kwartał — do dnia 15 października,

za IV. kwartał — do dnia 15 lutego nast. roku.

Podatek dochodowy.

A) O ile chodzi o Dział I. to:

a) podatek ten ma być zapłacony do dnia 15 września;

b) przedpłaty podatku dochodowego Działu I., które należą się w wysokości połowy kwoty, jaka przypada od zeznanego dochodu, powinny być uiszczone:

przez osoby fizyczne — do dnia 1 marca roku podatkowego,

przez osoby prawne — do dnia 1 czerwca roku podatkowego,

B) O ile chodzi o Dział II., to:

a) zapłata rat z tytułu różnicy ma nastąpić:

I. rata — do dnia 15 kwietnia,

II. rata — do dnia 15 czerwca.

III. rata — do dnia 15 września,

IV. rata — do dnia 15 grudnia.

b) Od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę podatek dochodowy winien być uiszczony w terminie 7 dni po upływie miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiła wypłata przez służbodawcę.

Osoby obowiązane do składania zeznań o dochodzie, które w wyznaczonym terminie zeznań nie złożą, powinny w terminie pod A) a) uiszczyć połowę podatku, wymierzonego za poprzedni rok podatkowy.

Nadzwyczajny podatek od niektórych zajęć zawodowych.

Ten podatek ma być uiszczony w terminach płatności podatku dochodowego, jak wyżej pod A).

Podatek wojskowy.

O ile podatek wojskowy pobierany jest w formie podatku dochodowego, powinien być uiszczony w terminach płatności podatku dochodowego jak wyżej pod A).

Wydatki związane z osiągnięciem dochodu

Nawiązując do okólnika z dnia 27. marca 1931 roku L. D. V. 1791/2/31, Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że narówni ze składkami na rzecz związków zawodowych względnie reprezentacji gospodarczych, do których płatnik należy, za wydatki związane z osiągnięciem dochodu, potrącalne w myśl art. 6 ustawy o państwowym podatku do-

chodowym, należy uznać datki na rzecz budowy Muzeum Przemysłu i Techniki.

Potrącalność tego rodzaju wydatków uzależniona jest od wykazania ich w prawidłowo prowadzonych księgach handlowych. (Okólnik Min. Skarbu z dn. 25 września 1934 r. L. D. V. 32.980-2-34).

Opodatkowanie skupu butelek po wyrobach Państwowego Monopolu Spirytusowego

Zgodnie z zarządzeniem Min. Skarbu z dnia 30 marca 1934 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 10, poz. 120) hurtownie spirytusowe oraz zakłady detalicznej sprzedaży wyrobów spirytusowych zostały zobowiązane do wykonywania skupu zwrotnych butelek po wyrobach Państwowego Monopolu Spirytusowego.

W związku z tem Min. Skarbu wyjaśniło, że prowadzony przez hurtownie spirytusowe oraz zakłady detalicznej sprzedaży wyrobów spirytusowych skup butelek po wyrobach Państwowego Monopolu Spirytusowego należy traktować, jako oddzielne przedsiębiorstwo skupu zawodowego, na które winno być nabyte odrębne świadectwo przemysłowe w myśl przepisów cz. II. lit. A, rozdział

II taryfy stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 76, poz. 716).

Obrót ze skupu butelek należy ustalić w myśl art. 5 p. 1 ustawy o podatku przemysłowym.

Równocześnie Min. Skarbu na podstawie art. 39 powołanej ustawy o podatku przemysłowym zwolniło — bez składania indywidualnych podań zakłady detalicznej sprzedaży wyrobów spirytusowych od obowiązku nabywania na rok 1934 odrębnych świadectw przemysłowych z tytułu prowadzonego skupu butelek po wyrobach Państwowego Monopolu Spirytusowego. (Okólnik Min. Skarbu z dnia 11 października 1934 r. L. D. V. 33.588/4/34).

10⁰/₀ dodatek w przedsiębiorstwach przemysłowych opłacających scalony podatek przemysłowy

Ministerstwo Skarbu w uzupełnieniu okólnika (z dn. 14 listopada 1933 r. L. D. V. 49432/4/33) wyjaśniło, że w przedsiębiorstwach opłacających scalony podatek przemysłowy, należy obliczać 10% dodatek, przewidziany w art. 1 — ustęp pierwszy — lit. b, rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospo-

litej z dnia 27. października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 612), w zależności od stawki podatkowej, obowiązującej w danym roku podatkowym dla danego przedsiębiorstwa przemysłowego. (Okólnik Min. Skarbu z dnia 4. października 1934 r. L. D. V. 33.514/4/34).

Obniżenie kar za zwłokę oraz odsetek za odroczenie

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz w należnościach stemplowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenie, tudzież kosztów egzekucyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) oraz na podstawie art. ust. lit. b. ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 291) Ministerstwo Skarbu zarządziło co następuje:

1) Od wszelkich wpłat, skutecznie opłaconych poczynając od dnia pierwszego października 1934 r. na poczet nieodroczonej i nierozłożonej na raty zaległości w podatkach bezpośrednich i opłatach stemplowych, bez względu na czas ich pow-

stania, należy aż do odwołania niniejszego zarządzenia pobierać obniżone kary za zwłokę w wysokości 12% w stosunku rocznym, licząc od ustawowego terminu płatności.

2) Od wszelkich wpłat, skutecznie opłaconych poczynając od wyżej wskazanego terminu na poczet odroczonej lub rozłożonej na raty orzeczeniem właściwej władzy skarbowej zaległości w podatkach bezpośrednich i opłatach stemplowych, należy aż do odwołania pobierać odsetki za odroczenie w wysokości 9% w stosunku rocznym, licząc od ustawowego terminu płatności. (Okólnik Min. Skarbu z dn. 25 września 1934 r. L. D. V. 33.877/1/34).

Z życia organizacyjnego

Komunikat Zarządu Głównego

1) Lokowanie pieniędzy związkowych.

Zabrania się niniejszem przechowywania pieniędzy związkowych w prywatnych schowkach. Każdorazowo niezwłocznie po zainkasowaniu, winne być wszelkie kwoty, składane w jednej z istniejących miejscowych instytucji bankowych na rachunek Filji, za wyjątkiem drobnej kwoty przeznaczonej przez Zarząd Filji na podręczne wydatki.

Przy tej sposobności przypominamy, że prezesi Filji są wspólnie odpowiedzialni ze skarbnikiem, za całość stanu kasy filijnej.

2) Składki członkowskie.

W miesiącu listopadzie wpłynęły do kasy Głównego Zarządu bardzo znikome kwoty z tytułu zaległych i bieżących składek ze strony podległych Filji.

Takie lekceważenie obowiązków przez Filje utrudnia normalną pracę Zarządu Głównego przede wszystkim ze szkodą dla członków Związku. Dlatego przypomina się, że zaległe składki winne być niezwłocznie ściągane od członków i przekazane Zarządowi Głównemu.

Tak samo Filje, które nie wpłaciły jeszcze reszty nadzwyczajnej składki na Zjazd Ogólnokrajowy, winny to uczynić obecnie dodatkowo bądź w Sekretariacie Związku, bądź też przekazać czekiem P. K. O. na konto Zarządu Głównego nr. 307.022.

3) Sprawy personalne.

Uchwałą Zarządu Głównego z dnia 20. 11. br. został przyjęty w poczet członków zwyczajnych Związku p. Olejarski Jan z Jastrzębia Zdroju z przydziałem do organizującej się Filji w tej miejscowości.

4) Filja w Jastrzębiu Zdroju.

Na podstawie uchwały Zarządu Głównego zostaje zorganizowana nowa Filja związkowa w Jastrzębiu Zdroju, która obejmie terytorjalnie samą miejscowość z przyległymi wsiami. Do chwili ukonstytuowania nowej Filji, powierza się zastępstwo jej interesów p. Olejarskiemu.

5) Legitymacje związkowe.

Stwierdzonem zostało w ostatnim czasie, że jeszcze wielu członków naszego Związku posługuje się przy wykazywaniu swego członkostwa legitymacjami, wystawionymi przez zrzeszenia do których ongiś należeli, a nie przez obecną legalną władzę związkową.

Ponieważ taki stan nie może być tolerowany, zwraca się uwagę wszystkim Zarządom podległych Filji, by dopilnowały należytego zaopatrzenia wszystkich swoich członków w legitymacje związkowe, wydawane przez Zarząd Główny. Nadmieniamy przytem, że inne legitymacje nie będą respektowane przez władze związkowe, a w stosunku do zaniedbujących swoich obowiązków w tym kierunku, będą musiały być wyciągnięte konsekwencje statutowe.

6) Pieczęci filijne.

Niektóre Filje związkowe posługują się jeszcze dotychczas starymi pieczęciami o brzmieniu niezgodnym z nową nazwą statutową. Ten stan rzeczy winien być zlikwidowany. Każda Filja musi posiadać pieczęć związkową, według ustalonego brzmienia w statucie. Zamówienia na pieczęcie należy zgłaszać do Sekretariatu Zarządu Głównego.

7) Ubezpieczenie pośmiertne członków.

Na posiedzeniu Zarządu Głównego w dniu 23 października br. ustalono założenie Kasy Pośmiertnej przy Związku dla członków zamieszkujących na terenie Wojew. Śląskiego z równoczesną reasekuracją w P. K. O. we formie grupowego ubezpieczenia tamże.

Cała akcja ubezpieczeniowa jest scentralizowana w Zarządzie Głównym, który załatwia te sprawy przez specjalnego referenta ubezpieczeniowego. Referentem tym został wybrany p. Grabiec Jan z Filji w Królewskiej Hucie, do którego należy też zwracać się bądź bezpośrednio w tych sprawach, bądź za pośrednictwem Zarządu Głównego.

Wszelkie sprawy związane z ubezpieczeniem załatwia specjalna Komisja wybrana przez Zarząd Główny w składzie pp. Singera, Stopczyńskiego, Strużyna i Grabca.

Za Zarząd Główny:

(—) Szefer R. (—) Strużyna Jan (—) Stopczyński
Prezes. Skarbnik. Sekretarz.

Filja Siemianowice

We czwartek, dnia 22 listopada br. o godzinie 15-tej w lokalu p. Semboła w Siemianowicach odbyło się Miesięczne Zebranie miejscowej Filji.

Przewodniczył zebraniu p. Piszczyk. Ze strony Zarządu Głównego wziął udział w zebraniu p. Kozyra.

Po zagajeniu przez prezesa Filji i odczytaniu protokołu przez sekretarza p. Wzatkę — wygłosił p. Kozyra obszerny referat w sprawach związkowych i zawodowych, przyczem pokrótce streścił przebieg Ogólnopolskiego Zjazdu Restauratorów w Warszawie i wyniki interwencji w poszczególnych Ministerstwach.

Po referacie odbyła się ożywiona dyskusja, poczem odczytano okólniki Zarządu Głównego i przyjęto nowych członków. Pozatem wybrano delegatów na Walny Zjazd Delegatów, który się odbędzie w dniu 27 bm. w Katowicach.

Po załatwieniu kilku innych spraw organizacyjnych i osobistych, zakończył prezes zebranie — dziękując obecnym za rzeczowy tok obrad.

Filja w Chorzowie

Dnia 17. 11. br. odbyło się w Chorzowie na sali „Góra Rečna“ likwidacyjne Zebranie Kasy Pośmiertnej, b. Polskiego Związku Restauratorów w Król. Hucie. Po dłuższych obradach, Komisja Rewizyjna w składzie 3 członków, postawiła wniosek na udzielenie absolutorjum z działalności władz tej Kasy, co też zostało uchwalone jednomyślnie. Powzięto szereg uchwał, które uchwalono ogłosić w formie komunikatów zamieszczonych w „Monitorze Polskim“ i organie restauratorów śląskich w „Restauratorze“.

Komunikat ten podajemy na innem miejscu.

Likwidacja nazwanej Kasy Pośmiertnej i jej zespolenie z obecną Filją Związku Restauratorów jest bodajże ostatnim etapem organizacyjnym w kierunku scalenia dwóch konkurencyjnych Związków na terenie Chorzowa w jedną nierozdzieloną całość pod firmą Związku Restauratorów. Właścicieli Kawiarni i Hoteli na Woj. Śląskie.

Filja Szarlej-Piekary

Dnia 7 listopada br. zebrało się 12 członków Filji Szarlej-Piekary dla celów wzięcia udziału sypania Kopca „Wyzwolenia“ w Wielkich Piekarach.

Po wpisaniu się do księgi pamiątkowej „Kopca“ oraz wykonaniu przeznaczonej pracy przy sypaniu tegoż, zrobiono wspólną fotografię, poczem uczestnicy udali się na miesięczne zebranie, które odbyło się w lokalu p. Knopa w Piekarach. Przedmiotem obrad zebrania było omawianie komunikatu Izby Handlowej oraz okólnika związkowego nr. 7. Pozatem poruszono kilka spraw natury ogólnej i osobistej.

Zebranie zakończył prezes p. Głombica około godz. 17,30, przyczem wyraził ubolewanie pod adresem członków Filji, że w tak znikomą ilość wzięli udział tak w zebraniu, jak i w uroczystości sypania Kopca.

Zebranie Filji w Jastrzębiu Zdroju

W piątek, dnia 23 bm. o godz. 14-tej w lokalu p. Pashuszego, odbyło się Nadzwyczajne Zebranie restauratorów z Jastrzębia Zdroju i okolicy. Zebraniu przewodniczył prezes dotychczas istniejącego tam miejscowego Związku właścicieli pensjonatów, p. Olejarski Jan. Z ramienia Zarządu Głównego wziął udział w zebraniu delegat p. Kozyra Paweł z Katowic, który wygłosił też referat w sprawach organizacyjnych.

Po bardzo ożywionej dyskusji, uchwalono zlikwidować istniejący dotychczas Związek i przystąpić jako Filja do Związku Restauratorów, Właścicieli Kawiarni i Hoteli.

(Ciąg dalszy na stronie 13-tej).

Restaurator dworcowy

W środę, dnia 7. listopada br. odbyło się Zebranie restauratorów dworcowych w Katowicach w Domu Ludowym. Celem zebrania było omówienie postulatów dotyczących restauratorów dworcowych, które mają być przedłożone Ogólnemu Zjazdowi Restauratorów Rzeczypospolitej w War-

szawie, do uzgodnienia i przedstawienia ich w Ministerstwie Komunikacji.

W tej sprawie referował obszernie członek Zarządu Głównego p. Kozyra. Po obszernej dyskusji zebranie uchwaliło wysłać własnego delegata do Warszawy w osobie p. Kozyry na koszt Sekcji Restauratorów Dworcowych.

Przedstawiciele Związku Restauratorów w Ministerstwie Komunikacji

W dniach 13 i 14 listopada br. odbył się Ogólnopolski Zjazd Delegatów Stowarzyszeń Restauratorów i Pokrewnych Zawodów w Warszawie. Ze Śląska wzięła udział w tym Zjeździe delegacja, złożona z 8 osób. W toku obrad Zjazdu została poruszona sprawa restauratorów dworcowych, i na wniosek delegacji śląskiej, wyłoniona specjalna delegacja z ramienia Zjazdu, interwenjowała w Ministerstwie Komunikacji w sprawach obecnego położenia restauratorów dworcowych na terenie całej Rzeczypospolitej a specjalnie na terenie Śląska. Delegacja ta przedłożyła w Ministerstwie obszerny memoriał, w którym poruszono najżywcze kwestie dzisiejszej chwili. Do memoriału dołączyła delegacja również nowy projekt umowy dzierżawnej dla restauratora dworcowego, gdyż dotychczasowa umowa okazała się w praktyce jednostronną na niekorzyść dzierżawcy.

Z ramienia Ministerstwa Komunikacji przyjął naszych reprezentantów Radca Ministerjalny Pan Naczelnik Malski, który szczegółowo zaznajomił się z postulatami restauratorów dworcowych, przechodząc je kolejno i omawiając z delegatami. Pan Naczelnik Malski uznał też konieczność przyjęcia z pomocą dzierżawcom bufetów kolejowych w ramach przepisów i możliwości budżetowych. Przyrzekł również ze swej strony, przyspieszenie załatwienia poruszonych kwestji. Oświadczył jednak, że wszystkie postulaty muszą być uzgodnione z poszczególnymi Dyrekcjami Kolejowymi, ponieważ dotyczą całej Rzeczypospolitej a nie jednego okręgu.

Możemy śmiało powiedzieć, że ogólne wrażenie z audjencji wynieśliśmy bardzo dodatnie.

Ze strony Związku Restauratorów dworcowych w Katowicach wzięła udział w delegacji p. Kozyra Paweł.

Poniżej podajemy dosłowny tekst memoriału przedłożonego Panu Ministrowi Komunikacji:

13 listopada 1934.

Do
Ministerstwa Komunikacji

w miejscu.

Szalejący bez zmian światowy kryzys gospodarczy, niszczy w dalszym ciągu warsztaty pracy. Do rzędu najwięcej zubożałych i zniszczonych przez ten gospodarczy kataklizm przedsiębiorców, należą przemysłowcy gastronomiczni z dzierżawcami kolejowymi na czele.

Wcałym szeregu interwencji osobistych i za pomocą przedkładanych memoriałów Władzom kompetentnym, staraliśmy się przedstawić we właściwym świetle katastrofalne położenie dzierżawcy kolejowego. W wielu artykułach organu zawodowego naświetlono dostatecznie biedę, panującą wśród restauratorów dworcowych.

Niestety. Nie zawsze można było uzyskać odpowiedni sukces. Tu i ówdzie złagodzone zostały bolączki, ten i ów dzierżawca uzyskał indywidualne ulgi. Naogół jednak długotrwała wegetacja, a nawet nędza pogłębia się wśród dzierżawców kolejowych.

Musimy też przyznać, że w wielu wypadkach

Nadmienić należy, że nastrój na zebraniu był bardzo poważny i wysoki poziom obrad, oraz dyskusji. Wszyscy zebrani stwierdzili w swoich przemówieniach konieczność przynależenia do Zw. Restauratorów jako samodzielna jednostka organizacyjna w łonie tego Związku.

Najlepszym dowodem zainteresowania poruszoną kwestją przynależności organizacyjnej, był fakt obecności i czynnego udziału w obradach ze strony dyrektora Zakładów Zdrojowych i zastępcy właściciela Jastrzębia Zdroju.

szy lokalne władze kolejowe na ręce poszczególnym dzierżawcom — rozumie się w granicach własnych skąpych uprawnień i możliwości. Kwestji samej jednak przez to nie rozwiązano dotychczas.

Na audjencji w Ministerstwie Komunikacji w dniu 18 kwietnia b. r. przedstawiła delegacja restauratorów dworcowych niektóre postulaty swego zawodu i uzyskała też zapewnienie życzliwego ustosunkowania się na wypadek przedłożenia konkretnych wniosków. Wnioski te postaramy się pokrótce przedstawić w niniejszym piśmie jak następuje:

1) Poza ogólnymi przyczynami kryzysu światowego, uważamy, że jedną z najważniejszych i zasadniczych bolączek kryzysu gospodarczego dzierżawców kolejowych jest przede wszystkim dotychczasowa treść umowy dzierżawnej, stosowanej schematycznie we wszystkich Dyrekcjach Kolei Państwowych. W tym kierunku pozwalamy sobie przedłożyć przy niniejszym piśmie, ramowy projekt umowy dzierżawnej na okres kryzysowy.

2) Dalszą koniecznością jest liberalne traktowanie sprawy obniżki czynszów dzierżawnych, a czasowe zwolnienie od płacenia czynszu na okres depresji gospodarczej, dla tych dzierżawców, którzy podupadli materialnie z powodu kryzysu gospodarczego.

3) Opłaty za światło, ogrzewanie, czyszczenie poczekalni w lokalach, które są zarazem poczekalniami, winny być ponoszone wyłącznie przez Zarząd Kolei. Opłaty za czynsz mieszkaniowy, winny być złączone z czynszem dzierżawnym za lokal, dla celów uproszczenia gospodarki administracyjnej w tej sprawie.

4) Wszelkie tak zwane koszty administracyjne doliczane dzierżawcom, winny być zniesione.

5) W lokalach, gdzie czyszczenie lub opalanie poczekalni dokonywane jest przez dzierżawcę, winien tenże otrzymywać zwrot kosztów czyszczenia wzgl. robocizny przy opalaniu. Wysokość tych kosztów nie śmie być mniejsza, jak 75% ustalonych kosztów własnych przez Zarząd Kolei dla tej czynności (gdyby ona wykonywana była we własnym zakresie P. K. P.).

6) Mieszkanie potrzebne dla dzierżawcy lub jego personelu, które znajduje się przy lokalu przedsiębiorstwa, winien otrzymać każdorazowo dzierżawca.

7) Zmiana formy przetargu i dzierżawienia wolnych bufetów kolejowych, aby zapobiec wydzierżawieniu niepowołanym, a nawet wrogim elementom, winna być jednym z następnych postulatów. Forma ta winna też zgóry zapobiegać spekulacji ze strony nowych reflektantów na spodziewaną obniżkę czynszu po o-

bjęciu przedsiębiorstwa, jak to dziś ma często miejsce. Jakakolwiek obniżka może nastąpić nie wcześniej jak po jednorocznym prowadzeniu przedsiębiorstwa, i to stosownie do spadku obrotów w chwili obniżki w porównaniu z obrotami z pierwszego okresu po objęciu przedsiębiorstwa.

Uregulowanie tej kwestji zapobiegnie nieuczciwej spekulacji na wysokości czynszu przy przetargu, która nietylko wyzuwa dotychczasowego dzierżawcę z jego warsztatu pracy, ale sprawia też wiele kłopotu władzom kolejowym, przez żądanie różnych ulg zaraz w początkach prowadzenia dzierżawy.

8) Dzierżawcy kolej. i ich rodziny, winni otrzymać na czas dzierżawy ulgi przejazdowe, osobowe, bagażowe i towarowe, podobnie jak to mają pracownicy kolejowi (bez wolnych biletów jazdy). W ten sposób Zarząd P. K. P. umożliwi dzierżawcy zaopatrywanie się w tani towar, z miejscowości nawet znacznie oddległych i zniweluje rozpiętość cen różnych okolic i dzielnic Rzeczypospolitej. Pozatem te ulgi będą słuszną rekompensatą dla dzierżawców za niższe ceny cennikowych, liczonych pracownikom kolejowym, ich rodzinom itd.

9) Zapory biletowe w lokalach, gdzie one się znajdują przy wejściach do bufetów kolejowych, winny być przesunięte do drzwi wyjściowych na peron.

10) Wyłączność zaopatrywania w artykuły spożywcze i napoje w obrębie danego dworca, winna być zastrzeżona umownie dla danego dzierżawcy. Temsamem wszelkie kioski, nie należące do dzierżawcy, a znajdujące się na dworcu lub obok tegoż, powinny być albo zniesione zupełnie, albo oddane danemu dzierżawcy.

Konkurencja na peronach ze strony przedsiębiorstwa wagonów restauracyjnych, powinna być uniemożliwiona i poddana pewnym rygorom.

11) Personel restauracji dworcowej wynoszący potrawy i napoje do wagonów, winien doznawać pomocy ze strony obsługi pociągu. Specjalnie to dotyczy wypadków, gdzie pasażerowie bądź przetrzymują naczynie, lub zwlekają z zapłatą, aby w ten sposób poszkodować obsługującego, który z powodu odjazdu pociągu, nie może odebrać swej należności.

12) Ubikacje restauracyjne odebrane danemu dzierżawcy na świetlice itp. winny być odpowiednio odszkodowane.

13) Naczelnicy lokalnych miejsc służbowych winni, o ile możliwości pomagają dzierżawcy przy ściąganiu niewątpliwie słusznym pretensji finansowych od opornych płatników —

pracowników kolejowych.

- 14) Należytości manipulacyjne pobierane przy każdej sposobności przez Władze kolejowe, winny być albo całkowicie zniesione, albo znacznie ograniczone.

To samo dotyczy opłat gazetowych za dane ogłoszenia przetargowe. — które dotychczas są przerzucane na dzierżawcę.

- 15) Reklama towaru sprzedawanego w bufecie danego dzierżawcy, nie powinna podlegać żadnym ograniczeniom, jeśli się robi wyłącznie w ubikacjach dzierżawionych.

Powyższe postulaty przedstawione dość jasno, przemawiają same za sobą.

Nie wątpimy też, że zostaną one przychylnie rozpatrzone i załatwione.

W tej nadziei pozostając, przedkładamy niniejszy memoriał i

pozostajemy

Prezydium Zjazdu:

Przewodniczący:

(Lubelski Kraków)

Członkowie:

(Kozyra Katowice)

(Stańczak Warszawa)

(Juźwiak Poznań).

Różne

Z Tarnogórskiego podwórka.

Wyjaśnienie

W ostatnim numerze „Restauratora“ z października b. r. (nr. 9, strona 12) zamieściliśmy notatkę p. t. „Z tarnogórskiego podwórka“.

Ponieważ notatka ta mogła rodzić różne niepożądane domysły odnośnie osób, których ona dotyczyła, wyjaśniamy niniejszem, że dotyczyła ona przede wszystkim **nielegalnej sprzedaży napojów alkoholowych w składzie Firmy Bartoszek w Tarn. Górach i Firmy Chwalisz w Czarnej Hucie. Zaś ustęp wspominający o konsumowaniu kieliszkowem nie dotyczy w żadnym wypadku pp. Urzędników Kontroli Skarbowej względnie Urzędu Skarbowego w Tarnowskich Górach.**

Za mimowolną przykrość wyrządzoną treścią tej notatki niektórym osobom, posądzanym niesłusznie o łączność z nią — bardzo serdecznie przepraszamy.

Niemniej musimy stwierdzić, że obok wymienionych firm nielegalnie handlujących, jest ich jeszcze wiele na terenie powiatu tarnogórskiego. Zajmiemy się tem jeszcze w swoim czasie po zebraniu dostatecznego materiału.

Z Izby Handlowej

Dla celów zaznajomienia szerszych sfer handlowych i przemysłowych na Górnym Śląsku z różnemi przejawami życia gospodarczego zorganizowała Izba Handl. w Katowicach cykl odczytów — które odbywają się już od dnia 6. listopada br.

Aktualne tematy i bardzo poważne ujęcie kwestji winny być zachętą do jaknajszerszego i do jaknajliczniejszego brania udziału w tych odczytach.

Najbliższe odczyty odbędą się: **w dniu 27 listopada na temat „Handel kompensacyjny w Polsce“ — w dniu 4 grudnia br. odczyt p. t. „Nowa organizacja zrzeszeń przemysłowych i kupieckich“ — w dniu 11 grudnia odczyt p. t. „Rejestr handlowy na tle nowego kodeksu handlowego“.**

We wszystkich tych dniach rozpoczyna się odczyt o godzinie 19.30 na sali posiedzeń Izby Handlowej (plac Wolności 12a)

Z uwagi na dobór prelegentów i wagę poruszanych tematów, apelujemy do naszych członków, by brali jaknajliczniejszy udział w tych odczytach.

O CZYSTOŚĆ W SKŁADACH I RESTAURACJACH.

Wedle zdania Władz administracyjnych niektóre składy nie przestrzegają czystości, do jakich w myśl odpowiednich przepisów są zobowiązane. Z tego powodu policja przeprowadza w ostatnich dniach kontrolę lokali kupieckich i restauracyjnych i będzie taką kontrolę w krótszych okresach powtarzała. —

PIWO KONKURUJE Z WÓDKĄ.

Według sprawozdań kartelu piwowarskiego, nastąpił w ostatnim miesiącu dalszy wzrost konsumpcji spożycia piwa. Konsumcja piwa wyniosła około 11,000.000 litrów.

Wzrost spożycia piwa tłumaczy się coraz wydatniejszym konkutowaniem produkcji piwowarskiej z innemi wyrobami alkoholowemi z powodu zubożenia ludności.

My niestety, jakoś nie odczuwamy tego wzrostu w naszych przedsiębiorstwach.

Amerykańska próba szantażu na osobie restauratora w Janowie Miejskim.

W październiku właściciel restauracji w Janowie Miejskim Karol Korzonek otrzymał list, w którym nieznany autor żądał złożenia okupu w kwocie 200 zł., grożąc w przeciwnym razie opublikowaniem jakichś przykrych rewelacji z życia Korzonka. W liście tym szantażysta zapowiedział, że po pieniądze zjawi się mężczyzna, który kupi w restauracji pięć papierosów „Ni!“.

Istotnie tego samego dnia przyszedł do restauracji Korzonka pewien mężczyzna, który kupując papierosy, zażądał wydania koperty z pieniędzmi. Restaurator wezwał policjanta, który przytrzymał i wylegitymował wysłannika szantażysty. Przytrzymany zeznał, że posłał go nieznaną osobnik, który dał mu za tę przysługę półtora złotego.

Jak się dowiadujemy, sprawca miał zostać już przytrzymany.

Naszenmu Koledze i Członkowi Związku możemy tylko pogratulować, że swoim energicznym postępowaniem przyczynił się do schwytania najpodszybszego przestępcy, jakim jest szantażysta.

Komunikat Filji w Chorzowie

Podaje się do wiadomości wszystkim byłym członkom Kasy Pośmiertnej b. Polskiego Zw. Restauratorów w Król. Hucie, że na mocy uchwały Plenarnego Zebrania Kasy, które się odbyło w dn. 7. listopada br. na sali „Góra Redena“ w Chorzowie — **Kasa Pośmiertna Polskiego Związku Restauratorów w Król. Hucie zostaje zlikwidowana. Likwidatorami mianowano na powyższym zebraniu pp.: Stańczyka, Wojtyńka i Grabca.**

Fundusze b. Kasy Pośmiertnej podzielono w ten sposób, że kwotę zł. 3.452.— otrzymują w myśl statutu Kasy członkowie, którzy do miesiąca lipca 1933 roku płacili tamże regularnie swoje składki — tytułem ich częściowego zwrotu. — Resztę pieniędzy pozostawia się jako fundusz rezerwowowy dla pokrycia ewentualnych pretensyj byłych członków później zgłoszonych.

Cały majątek ruchomy zostaje przekazany obecnej Filji Związku Restauratorów w Chorzowie.

Równocześnie komunikuje się, że wszelkie ewentualne pretensje do zlikwidowanej Kasy mają być zgłoszone najpóźniej do 3-ech miesięcy, od daty likwidacyjnego zebrania. Wszelkie pretensje zgłoszone po tym terminie, nie będą rozpatrywane.

Po zlikwidowaniu wymienionej Kasy Pośmiertnej pozostała obecnie jedynie jednolita Kasa Pośmiertna przy Filji Zw. Restauratorów. Właściciele Kawiarni i Hoteli w Chorzowie, która przejęła wszelkie czynności związane z ubezpieczeniem członków Filji Chorzowskiej.

**Komisja Likwidacyjna b. Kasy Pośmiertnej
Polskiego Związku Restauratorów
w Królewskiej Hucie.**

(—) Stańczyk (—) Wojtynek (—) Grabiec.

SREBRNE GODY.

Z KRONIKI ŻAŁOBNEJ.

W pierwszych dniach listopada br. zmarł długoletni prezes i niezmordowany pracownik na polu organizacyjnym wśród restauratorów i pokrewnych zawodów

śp. Kazimierz Maksymowicz ze Lwowa.

Pogrzeb odbył się w dniu 4 listopada br. we Lwowie na omentarz Łyczakowski przy tłumnym udziale publiczności a przede wszystkim przedstawicieli zawodu gastronomiczno-hotelowego.

Imieniem Centrali Związku Restauratorów i Pokrewnych Zawodów wzięła udział specjalna delegacja z p. Wróblewskim, prezesem Centrali na czele i ze sztandarem związkowym.

W Zmarłym stracił nasz zawód nie tylko wybitnego członka organizacji, ale niezmordowanego pracownika na niwie społeczno-narodowej.

Cześć pamięci nieodżałowanego Kolegi!

Restaurator z Włelkich Hajduk (Sobieskiego 8) p. Hyza Jerzy obchodził w dniu 22. 11. br. Swoje srebrne gody małżeńskie.

Do licznych gratulacyj złożonych Zaczemu Koledze Jubilatowi i długoletniemu członkowi Filji w Chorzowie dołączają się gremjalnie

**Członkowie Zarządu Głównego
i Redakcja „Restauratora“.**

Pijcie piwa

BROWARU OBYWATELSKIEGO

w TYCHACH

FABRYKA KWASU WĘGLOWEGO

Katowice - C. G. Rommenh  ller = Rybnik
Telefon 341-34. Sp. z o. o. Telefon 121.

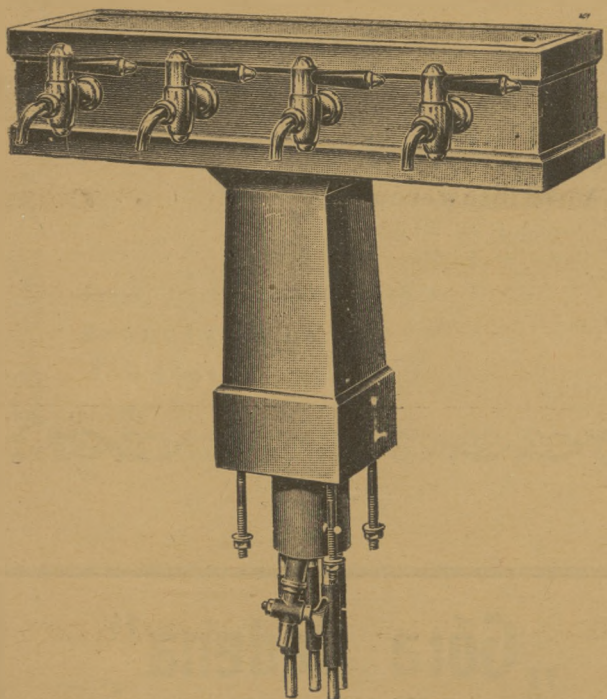
Sk  ladnica

we wszystkich większych miejscowościach.

dostarcza :

od lat 30-tu uznany jako najlepszy
PIERWSZORZĘDNY

KWAS WĘGLOWY
po najtańszych cenach dziennych.

TEODOR FELDER

KATOWICE, ul. Stawowa 7
Telefon 342-03

000

Przedsiębiorstwo aparatów do piwa i wszelkich prac
instalacyjnych. Wszelkie przybory sta  le na sk  ladzie.

Browar Arcyksi  żęcy w   ywcu

poleca swoje wyśmienite piwa: „Zdrój   wwiecki” = „Marcowe”

oraz **„PORTER” I „ALE”**

Zastępstwa na Górnym   lasku: G  rno  laska Hurtownia Piwa i Wódek, Katowice, ul. Gliwicka 1.
Stanisław Breli  nski i Lubliniec, Michał Zimo  n Rybnik i prawie we wszystkich miastach polskich.

Pijcie „Jasnogórskie piwa” SZWEDEGG

Browar i Słodownia w Jędrzejowie

poleca swoje piwa pierwszej jakości

jasne a la Pilzneńskie marcowe i słodowe

Reprezentacja na Górną Śląsk:

Katowice, ul. Marsz. Piłsudskiego 48 - tel. 304-45.

Górnośląska Hurtownia Piwa i Wódek - Sp. Akc. Katowice

ULICA GLIWICKA NR. 1. :—: TELEFON 301-43.

Hurt. piwa i Fabryka Likierów

poleca pierwszorzędne piwa browarów

Książęcego i Obywatelskiego w Tychach G. Śląsk,
piwa Pilzneńskiego oraz „Prazdrój” i ang. port. „Bass”.

Hurtownia i detaliczna
sprzedaż likierów i
wódek gatunkowych.

Piwo w syfonach
i w butelkach.

FABRYKA WYROBÓW
CUKIERNICZYCH i CZEKOLADOWYCH

J. L. Markowicz Sp. z o. o.

KATOWICE
Wojewódzka 1, Tel. 332-52

TARN. GÓRY
Rynek 5. Tel. 542-13

POLECA:

Czekolady, kakao, herbatę, keksy, cukierki,
oraz wszelkie surowce dla cukierń w najwię-
kszym wyborze po cenach konkurencyjnych.

Solidnie * Tanio * Rzetelnie!

„Góra Redena”

WŁ. Z. STAŃCZYK, Chorzów ul. Podgórna 30

poleca

**SAŁĘ ZABAWOWĄ JAK RÓWNIEŻ
OGRÓD. PIĘKNE MIEJSCE WYCIECZ.**

